

Vážený pane inženýre, zasílám Vám můj komentář ke zhodnocení postavení plátců v systému zdravotního pojištění v ČR.

Plátcí – tj. zdravotní pojišťovny začaly vznikat začátkem 90. let po přijetí zákona č. 280/92Sb. Celkem jich vzniklo 27, mnohé z nich pak rychle zanikly. Ve druhé polovině 90. let se začalo objevovat plno všelijakých omezení, regulací a dalších překážek ze strany státu i zákonodárců. Poté byl rozvoj systému veřejného zdravotního pojištění prakticky zastaven až do příchodu současného vedení ministerstva zdravotnictví. Střídali se ministři, nikdo nepředložil žádnou životaschopnou koncepci a hlavně ji nikdo nedokázal prosadit. Proto i zdravotní pojišťovny neprocházely žádným vývojem a postupně se všichni smířili s tím, že v systému nelze v podstatě nic dělat. Jedinou snahou - alespoň tedy u zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven – bylo pokusit se zachovat v ČR pluralitní systém – byť do této doby nekonkurujících si zdravotních pojišťoven. To se podařilo. Během této doby byl systém neustále ovlivňován ze strany státu. Jsem přesvědčen, že stát a politici mají největší vinu na pravidelném zadlužování především VZP. V současné době se situace radikálně mění a očekává se od zdravotních pojišťoven větší aktivita. Pro realizaci dalších kroků je nutná změna legislativy, což se v současné době připravuje. Z našich dalších aktivit bych zmínil především naše návrhy na sloučení nemocenského a zákonného úrazového pojištění zaměstnanců se zdravotním pojištěním. Uzavřel by se tak kruh příbuzných produktů a zdravotní pojišťovny by mohly lépe zajišťovat své klienty a zároveň by mohly efektivně ovlivňovat nemocnost a svým způsobem i úrazovost. V našich projektech, které jsme vám dali k dispozici je i návrh na zvýšení úrovně úrazové prevence.

Systém veřejného zdravotního pojištění je tedy v ČR zkorumpovaný a je třeba počítat i s neochotou jak na straně některých lidí v pojišťovnách tak i u některých poskytovatelů podporovat reformní úsilí, které ale je podle mého názoru nezbytně nutné. Tak je to i s postavením plátců v současném systému financování zdravotnictví. Každopádně se sevření státní moci uvolnilo a bude záležet jen na zdravotních pojišťovnách samých, jak s tím naloží. Konkurence je jediných skutečným nástrojem k tlaku na efektivní vynakládání peněz do zdravotnictví.

S pozdravem
Ing. Jaromír Gajdáček